Eftersänd fri premielista
Spar Edra kuponger
The Royal Crown Soap Co. Ltd.
654 Main Street, Winnipeg

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ROYAL CROWN SOAP

Prov. Library dec. 19 Winnipeg

ÅRG. (YEAR) 27. LÖSNUMMER 5 CENTS. WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 13 FEBRUARI 1919. No. 7

SVERIGE — en lysande framtid

Av Ludvig Nordström

I.

LONDON i nov. 1918.

Tiden börjar nu närma sig att ta en överblick av Sveriges politik under världskriget och av dess framtidsutsikter.

Som svensk i England under de stora avgörande dagarna och naturligtvis som svensk ständigt upptagen av tanken på hur dessa utsikter gestalta sig och hur de kunna bli beroende av Sveriges världskrigspolitik, har jag resonnerat med engelsmän i olika ställningar om detta livsproblem.

— Sverige har en lysande framtid, är i stort sett summan av vad de sagt. Sverige har en lysande framtid dels som självständigt industriland och dels som förbindelseled mellan västra och östra halvklotet. Sverige, eller kanske rättare Skandinavien, kommer att bli en av världsindustriens viktiga huvudpunkter, rikt som det är i överväldigande mått på malm, vattenkraft och andra industriella förutsättningar. Det har lyckan att äga ett klokt och vaket, ett väl balanserat och utvecklingskraftigt folk, en god organisation, en sund politisk instinkt och bland världens bästa ingeniörer. Och det har förmånen att vara rasbesläktat med anglosacherna, d. v. s. engelsmän och amerikaner, som tydligt komma att gemensamt bestämma världens form och öde för den kommande världsepoken. Detta gör de skandinaviska folken ägnade att följa och medarbeta i den anglosachesiska livsuppfattningens vidare utveckling, och det bildar reciprokt en förutsättning för kommande förtroende från Englands och Amerikas sida.

Men man går ändå längre än hit i sina uttalanden.

— Varför, säger man, skulle inte Sverige kunna bli ett modell-land för den övriga världen? Det har alla förutsättningar, i sin fina ras, i sina utvecklade institutioner, i sin begåvning, sin sportsinstinkt och i sina etiska möjligheter.

Ty, sade en affärsman, jag känner av personlig erfarenhet hela Europa, Amerika och större delen av den övriga världen, men i Sverige slogs jag av en bestämd egenskap, som gjorde det landet olikt alla andra. Det var dess omutlighet. Med pengar kunde man i praktiskt taget alla andra länder, främst slaviska, latinska och i Tyskland, få vad man ville, förbi vilka som helst lagar och förordningar. De tre hederligaste voro Frankrike, England och Sverige.

Detta var i korthet vår kreditsida. Sedan kom vår debet.

— Jag har varit i alla europeiska stater, sade en man; men jag har aldrig under mina upprepade besök i Sverige kunnat undgå att — förlåt min uppriktighet, men i dessa omläggningstider måste bara sanningen råda — jag har aldrig, säger jag, kunnat undgå att med en blandning av hapnad och kanske något litet löje lägga märke till den egenkärlek och det högmod som otvivelaktigt kännetecknade svenskarna mer än något annat folk i världen. Sitt bara en kväll på en restaurang i Stockholm och lägg märke till alla gentlemän som komma in, till deras hållning, deras minspel, deras sätt att behandla kyparna.

Och en annan sade, med sina ord belysande en orsak till detta högmod:

— Vad som slår en utlänning mest är hur olika beresta svenskar och hemmasvenskar äro. De beresta svenskarna se landets stora möjligheter, men också behovet av och bristen på stark kontakt med den övriga världen. Hemmasvenskarna tro att de sitta i världens medelpunkt och bestämma världens öde.

Sammanfattar och balanserar man dessa båda omdömesgrupper, blir Sveriges ställning i världsmedvetandet den att det har alla förutsättningar till en lysande framtid, på villkor att det kritiskt granskar sig självt,

(Forts. å sid. 4)

Albertasvenskarna sammansluta sig

Förliden söndags eftermiddag hölls ett svenskt folkmöte i staden Wetaskiwin, vilket hade till uppgift att dryfta och fatta något slags beslut i frågan, huruvida något behov eller orsak förefinnes, som skulle mana svenskarna i Alberta att organisera sig till ett svenskt provinsförbund med lokala avdelningar i de olika svenska distrikten, eller om vi skola såsom enskilda och individer ansluta oss till den mera allmänna organisationen: "Det svensk-canadiensiska förbundet", som troligen kommer att hava sitt huvudsäte i Winnipeg. Mötet var på grund av hastigt påkommen kyla och ett förnyat besök av influensan i staden icke så välbesökt som önskvärt hade varit. Men de närvarande voro efter ett ganska fullständigt och sakligt tankeutbyte enstämmigt i favör av att bilda ett lokalt förbund, eller kanske rättare sagt en lokal gren eller avdelning, som har till mål ett förbund av provinsens svenskar i första rummet, och sedermera om förbundet så beslutar: anordna samverkan eller affiliation med det allmänna förbundet. Därför beslöts att utnämna och välja en stadgekomité som utarbetar förslag till stadgar för förbundet. Följande personer blevo valda därtill: undertecknad, ordf.; Frank Klyft, J. P.; handlanden S. M. Strömsen samt past. Gust. Carlson, rådgivande medlem av komitén. Beslöts att utlysa ett allmänt möte att hållas i Wetaskiwin i Bee Hive block söndagen den 2 mars kl. 2 eftm, då organisation skall åvägabringas och stadgarna antagas, med nödiga rättelser och ändringar. Om majoriteten av mötets besökare då önska organisation av ett sådant förbund. Därför sändes detta upprop till svenskarna i Alberta i de skilda kolonierna: Kommen till detta möte, sänden någon delegat som är vaken i frågan, så att mötet må bliva så representativt som möjligt. I synnerhet ombedjas svenskarna i Wetaskiwin och omgivande distrikt att infinna sig. Glöm ej datot, söndagen den 2 mars kl. 2 e. m. i Bee Hive block.

Å stadgekomiténs och mötets vägnar

N. J. L. Bergen, ordf.

FRÅN FREDSKONFERENSEN

Förhandlingarna rörande nationernas förbund hava fortgått och gjort betydliga framsteg, meddelas från Paris i fredags f. v. Elva paragrafer av det förslag, som uppgjorts till konstitution för förbundet antogos vid ett sammanträde i torsdags, då president Wilson satt som ordförande. En av de paragrafer, som voro före till behandling, blev emellertid ej antagen, och det var en av de viktigaste av alla. Det var den, om tvångskrigstjänst.

GREY ÄR BLIND

Den ögonsjukdom, som viscount Grey, f. d. brittisk utrikesminister, länge lidit av, har nu kulminerat i total blindhet.

ARBETARREPRESENTANTER BEGÄRA STARKARE ÖL HOS REGERINGEN

Regeringen i Ottawa lär vara svårt ansatt med avseende på förbudsfrågan. Varje dag erhåller den massor av brev och telegram från olika delar av landet både för och mot förbudet. I onsdags f. v. uppvaktades den även av arbetarrepresentanter, vilka begärde att alkoholhalten i ölet skall höjas från 2 procent till 5 procent. De uppgåvo, att detta i själva verket blev ett nykterhetsöl, betydligt svagare än det öl, som tillverkades före kriget.

Deputationen framlade resolutioner från nära femton hundra av nittan hundra fackföreningar i Canada. Den frmhöll bland annat, att om Canada skulle tänka på att få brittiska immigranter, måste det ha sådana lagar, att dessa bli i tillfälle att köpa sprit. Annars skall immigratinosströmmen gå till Australien, där man icke har förbud, menade deputationen. Regeringen avgav intet bestämt svar.

Från Vancouver meddelades förra veckan, att British Columbia Moderation League ämnar inom de närmaste dagarna cirkulera en petition över provinsen, vari begäres återkallandet av förbudslagen och antagandet av en ny lag, vartill föreningen uppgjort förslag som ett alternativ till förbudsomröstning.

En deputation av bryggare från Quebec uppvaktade i onsdags förra veckan Quebecs regering och begärde, att 2½ proc. öl får vara kvar. Sir Lomer Gouin sade, att han med glädje skall undersöka saken, men tillade, att sakens lösning berodde på de federala myndigheterna.

Canadas spritfabrikörer ha redan satt en aktion i gång, som går ut på att förmå regeringen att upphäva förbudet. De ha som representant sänt till Ottawa Robert T. Ferguson från Winnipeg, vilken skall kvarbli under den "kritiska perioden". Han har uppgivit, att spritfabrikörerna äro emot öppnandet av barerna, men att de anse, att varje provins skall få avgöra, om den vill ha förbud eller icke. Det borde, enligt dessa herrars mening, vara tillåtit för den enskilde medborgaren att skaffa sig spritförråd och förtära det i sitt hem.

Tyska nationalförsamlingen öppnas

Den tyska nationalförsamlingen öppnas i Weimar under stora högtidligheter

Ebert president

Ebert möttes av ovationer, men blev även avbruten av de oavhängiga socialisterna

När tidningen går i press meddelas, att den tyska nationalförsamlingen i tisdags valde Friederich Ebert till president för den tyska staten med 277 röster av 379. Herr Ebert antog valet. Greve von Posadowsky-Wehner erhöll 49 röster.

Den tyska nationalförsamlingen öppnades i torsdags i Weimar under stora högtidligheter. Representanterna till nationalförsamlingen företedde dock en ganska demokratisk anblick, och frånvaron av lysande uniformer var i ögonen fallande, då man tänkte på den gamla riksdagen.

Rikskanslär Ebert höll ett längre tal, vilket framfördes på ett synnerligen kraftigt sätt. Hans stämma darrade, då han berörde de orättvisor, han sade sig anse Tyskland lidit.

Herr Ebert erhöll endast en kortare ovation, då han inträdde i salen. De oavhängiga socialisterna avbröto honom tätt och ofta, och han var tvungen att mitt i sitt tal vända sig mot dem och förklara, att deras uppträdande visade, huru litet de hårda tiderna egentligen lärt dem.

Starka bifallsrop hördes, då han började med att förklara: "Vi hava för alltid gjort oss av med prinsar och adelskap av Guds nåde".

Han sade, att det tyska folket nu styrde sig självt. Han förklarade, att revolutionen avsade sig ansvaret för bristen på födoämnen i Tyskland. Behov av födoämnen överlämnade det tyska folket i händerna på fienden, men tal. protesterade mot att tyskarna gjordes till slavar för 30, 40 eller 60 år framåt.

"Våra fiender förklara, att de bekämpa militarismen, men militarismen har blivit avskaffad", förklarade tal., och de oavhängiga protesterade igen. Tal. framdrog därefter vapenstilleståndsvillkoren och förklarade att de voro obarmhärtiga. Han protesterade även mot utdrivandet av tyskar från Elsass och konfiskeringen av deras egendom.

Församlingen bröt ut i indignationsrop, då kanslären refererade till de 800,000 krigsfångar, som fortfarande hållas i fångenskap. Allt detta visade, sade han, allt annat än en försoningens anda. "Vi varna våra motståndare att icke driva oss till det yttersta", sade han. "Hunger är att föredraga framför vanära. Tyskarna lade ner sina vapen, förlitande sig på president Wilson, och den nuvarande fria regeringen i Tyskland anser, att det endast är rätt att ingå i nationernas förbund och arbeta med verklig energi. Vi vända oss därför till alla världens folk för rättvisa. Vi begära, att vårt ekonomiska liv icke skall förstöras. Det tyska folket har kämpat för inre självbestämmelserätt; det kan icke fördraga, att bestämmelsen kommer utifrån."

Herr Ebert blev hyllad, då han framlade den föreslagna unionen mellan Tyskland och österrike. Han hoppades, att de band, som brustit 1866, åter skulle helas. Efter en stark uppmaning till tysk enighet, förklarade rikskanslären, att den provisoriska regeringen gjort slut på en rutten regim.

Carl Kautzky, undersekreteraren för utrikesaffärer i det Ebertska kabinettet, valdes i fredags till president för den tyska nationalförsamlingen.

SKANDINAVIEN FÅR ÖKA SIN INFÖRSEL

De tre länderna skola inom kort återfå de fartyg, som förhyrts av Förenta Staterna

Som ett resultat av underhandlingar, som nyligen förts i Paris, komma Sverige, Norge, Danmark och Holland att tillåtas att importera ökade kvantiteter av nödvändiga handelsvaror från de förbundna länderna. En stor del av de omtalade neutrala ländernas fartyg, mätande tillsammans 910,079 ton, som nu användas under den amerikanska fartygsnämnden, kommer att återlämnas.

Dessa underrättelser meddelades samtidigt förliden vecka av både krigshandelsnämnden och sjöfartsnämnden i Washington. Enligt den ekonomiska överenskommelsen skola de fyra norra neutrala europeiska länderna sättas i stånd att materiellt öka sin import av bomull, ylle och läder samt produkter därav, såväl som petroleum och dess produkter, animala och vegetabiliska oljor, tobak och kaffe.

Köper aeroplaner

Ingeniör Fritiof G. Erickson inköper aeroplaner från Imperial Munitions Board

Passagerartrafik i Canada

Vår landsman, aeroplankonstruktören och aviatikern Fritiof G. Erickson, vilken numera som konsulterande ingeniör är bosatt i New York, har enligt ett telegram från Toronto, Ontario, uppköpt minst 500 aeroplaner jämte stora kvantiteter material för aeroplaner av Imperial Munitions Board. Ingeniör Erickson har gjort dessa uppköp som ombud för Mr Rroy U. Conger i New York och går köpesumman lös på omkring nio miljoner dollars.

Ingeniör Erickeson har förklarat, att han är viss på ett efterfrågan på aeroplaner i den öppna marknaden skall bliva mycket stor. De inköpta maskinerna skola, innan de utbjudas till salu grundligt överses och salupriset kommer att ställa sig till omkring $2,000 per maskin. Hans övertygelse är att aeroplanen inom mycket kort tid skall bliva ett vanligt fortskaffningsmedel i Canada och att flygningen där till och med har större utvecklingsmöjligheter än i Förenta Staterna. Rätt skarp konkurrens var rådande vid inköpet av dessa maskiner. De flesta projekterade köp gingo om intet på grund av att köparna ej nöjaktigt kunde lämna förklaringar rörande det bruk, som de ämnade göra av maskinerna.

Det syndikat, som gjort detta jätteinköp, består till största delen av unga, energiska män, praktiska flygare, som allt sedan krigsutbrottet sysslat med aviatik i en eller annan form. Syndikatets planer gå ut på att etablera regelbundna passagarerouter i Canada och då dessa kommit till stånd öppna express- och fraktlinjer.

Ingeniör Erickson är till börden stockholmare och anses vara en av Amerikas främsta auktoriteter i flygväsendet. Själv är han ock en mycket duktig aviatiker. För någon tid sedan hade vi en ytterligt intressant skildring av honom rörande möjligheterna för lösningen av det transatlantiska flygproblemet, som nu under de senaste veckorna trätt allt mer och mer i förgrunden. Det torde knappast dröja många månader förrän någon verkligen gjort försöket att verkställa en transatlantisk flykt.

SOCIALISTKONGRESS

Flere viktiga beslut vid socialistkongressen i Bern.

Socialistkongressen i Bern beslöt den 5 dennes att utnämna en kommission för att taga reda på, var skulden till kriget ligger. Denna kommission skall bestå av två engelsmän, två fransmän, en ungrare, en österrikare och två tyskar med Hjalmar Branting som ex officio medlem. Det beslöts, att diskussion mellan medlemmarna angående ansvaret för kriget ej skall tillåtas, emedan det skulle medföra tal i oändlighet av de franska och tyska delegaterna. Tyske majoritetssocialisten Müller hade dessförinnan yttrat, att det ej varit Tyskland ensamt utan militarismen över hela Europa som givit upphov till kriget. De tyska socialisterna skulle för alltid ha förlorat sitt inflytande bland folket, om de försökt att motsätta sig kriget, förklarade han.

De tyska majoritetssocialisterna vid konferensen framlade på onsdagen f. v. en resolution, vari framhölls, att kriget varit en följd av den imperialistiska politiken i Europa under de senaste årtiondena samt att de omedelbara orsakerna utgjordes av österrikes ultimatum till Serbien, generalmobiliseringen i Ryssland och Tysklands krigsförklaring som följd av denna mobilisering. De tyska socialisterna äro av den åsikt, fortsatte resolutionen, att de tyska arméernas inträngande i Belgien var ett brott mot folkrätten, vilket ingenting, som sedan hänt, kunnat rättfärdiga.

Amerikanska Arbetarfederationens delegation i Paris, med Samuel Gompers i spetsen, förklarade den 4 dennes att den vägrat deltaga i den internationella arbetarkonferensen i Bern, emedan den av många fackföreningar i Amerika fått i uppdrag att framlägga sina krav för fredskonferensen, som redan planlägger om internationell arbetarlagstiftning och sannolikt ej ämnar låta sig påverkas av Bernkonventionen. Delegationen ansåg sig ej kunna underhandla med de tyska arbetarna förrän fred ingåtts.

De tyska delegaterna fordrade, att Tyskland skall återfå sina förlorade kolonier samt genast göras till medlem av nationernas förbund. Även ivrade de för avväpning, men blott på det

(Forts. å sid. 4)

SVENSK LEGATION BRÄND

Från Stockholm telegraferades den 5 febr., att den svenska legationen i Petrograd nedbrann den 20 januari. Alla dokumenter räddades, men oersättliga konstskatter gingo förlorade.

Svälten och tyska sammanstörtandet

Dr. Carl Oscar Olin i Stockholm, Sverige, berättar från en studieresa i Tyskland

Tyskarna ha svultit

Följden därav blev sjukdomar och missnöje och det tyska rikets sammanstörtande

Det troddes länge, att det tyska folket icke kunde utsvältas. Själva läto tyskarna under kriget världen tro detta. Stockholms-Tidningen har i denna fråga vänt sig till den kände specialisten på mag- och tarmsjukdomar, livmedikus dr Carl Oscar Olin, vilken nyligen gjort en studieresa i Tyskland för att taga närmare kännedom om just här berörda förhållanden. Dr. Olin skriver:

Ändamålet med min resa var att själv övertyga mig, om det verkligen kunde vara möjligt, att det tyska folket icke lidit något vidare av den brist på näringsmedel, det på grund av blockaden varit utsatt för under mer än 4 års tid.

Dessutom önskade jag närmare taga reda på, hur mag- och tarmsjukdomarna förhållit sig under dessa krigsårens inskränkningar och brist på födoämnen.

Jag besökte dr P. Cohnheims poliklinik för mag- och tarmsjukdomar i Berling samt universitetsklinikerna i Bonn (prof. Adolf Schmidt), i Heidelberg (prof. Fleiner) och i München (prof. von Müller) samt dr Deckers privata sanatorium för mag- och tarmsjuka i München. Jag sammanträffade under resan med åtskilliga militärläkare, som varit vid fronterna, samt med några sjuksköterskor, som även varit i fälttjänst.

Angående mag- och tarmsjukdomarna var man tämligen ense, att de egentliga magsjukdomarna ej tycktes ha tilltagit så mycket som man haft anledning att vänta. Magsår förekom dock otvivelaktigt mera än förut. Tarmsjukdomarnas antal hade däremot i hög grad ökats.

Att dessa sjukdomar tilltagit i frekvens och voro svåra att tillfredsställande behandla, var helt naturligt, då ju diet var mycket svår att genomföra. Särskilt tarmpatienterna ledo mycket av det grova brödet och den gronsaksrika kosten. Läkarna kunde ju visserligen förbättra denna genom att utskriva extra ransoner åt de sjuka, men i regel fick för varje sjuk endast en sorts tillägg eller också en förändring beviljas, och vanligen var det, som därigenom erhölls, fullkomligt otillräckligt.

Vad de icke sjuka beträffar fick man det intrycket överallt, att det tyska folket under dessa krigsår farit mycket illa, måst leva på en alltför knapp och synnerligen otillfredsställande kost. Hela folket var därför nu i högsta grad undernärt.

Soldaterna och lantbefolkningen hade lidit minst. De förra omhuldades alltjämt på bästa sätt för att hålla härens krigsduglighet uppe. Likväl förnams från flera håll klagomål över, att ransonerna ej alltid varit så stora, som de enligt bestämmelserna skulle vara. Flera soldater berättade, att köttportionerna även för dem rätt ofta uteblivit, och långa tider under förra våren hade de helt och hållet varit utan potatis. Att lantbefolkningen kunnat reda sig bättre än andra, var ju helt naturligt, då de själva voro producenter, varigenom ransoneringen ej lika strängt kunde tillämpas för dem, som för andra. De, som lidit mest, voro städernas befolkning, och bland dem var det ämbets- och tjänstemän, lärare och övriga s. k. intelligensarbetare, som syntes ha varit värst utsatta.

Barn — och äldre hade tydligen träffats allra mest. Barnen sågo överallt klena och eländiga ut.

Att undernäringen tagit sådana proportioner, var ej att undra på, då man hörde, vad folket haft att leva på. Smörransonerna voro ytterst små, så gott som inga, ägg fanns nästan aldrig att få. Knappast de sjuka kunde få några. Köttransonerna voro likaledes mycket små, och det, som erhölls, var ofta dåligt, mest senor och ben — det bästa gick till hären. Bröd, potatis och kålrötter var det väsentligaste, som stod att få. Brödet var oftast dåligt, mjölet var ju utdrygat med kli och skal m. m. Potatis hade tidigt tagit slut och måste långa tider ersättas med kålrötter. Med dessa födoämnen kunde visserligen de tomma magarna nödtorftigt fyllas, men de bristen på fett och kött samt andra äggviterika födoämnen var stor, var det ju ej möjligt att hålla krafterna uppe. Resultatet var också, att så gott som alla voro undernärda — kroppskrafterna voro uttömda och nerverna fullkomligt utslitna.

Tyskarna ha ju förut varit alltför frikostiga med animaliska födoämnen, ha ätit mycket kött och smör och älskat andra fettbildande näringsmedel, icke minst ölet. De ha utan tvivel förtärt mera av dessa födoämnen, än som varit nödvändigt och nyttigt. Deras hull har också i allmänhet varit synnerligen gott, i vissa fall alldeles för gott. Tack vare detta deras reservfett gick det emellertid ganska bra i början med inskränkningarna i kosten. Dessa verkade i vissa fall rent av till nytta. Med dylika exem-

(Forts. å sid. 4)

Framgångsrik räv-farmning i Man.

För omkring ett år sedan omtalades att ett bolag med Sven Klintberg i spetsen framgångsrikt bedrev ett rävstuteri i Canada, närmare bestämt St. Andrews, Manitoba, fjorton mil norr om Winnipeg.

I Klintbergs stuteri finnas nu 108 stycken svarta silverrävar, förstklassiga och stamboksförda. Det första året ökades stammen med 100 procent. Icke mindre än 56 fällor äro nu uppförda och i bruk. Djuren utfordras huvudsakligen på hästkött, som inköpes i vagnslastvis för ett pris av mellan en och en halv cent pound-det. I genomsnitt kostar det 80 dollar att uppföda ett rävpar. Men så betingar också skinnet ett pris, som icke är att förakta, nämligen från 500 till 1,000 dollar eller ännu mera. Under fjoåret sålde Klintberg 10 par skinn för ett sammanlagt belopp av 15,000 dollar, och en kull på sju exemplar betingade 5,250 dollars.

Syftet med Klintbergs resa till Amerika och Canada var att härstädes under gynnsamma förhållanden upparbeta och studera rationell rävavel för att sedermera i Sverige införa densamma. Nu ämnar Klintberg återvända till Sverige nästa år för att utse lämpligt läge för ett stuteri, varefter han ditskickar avelsdjur. Rörelsen väntas icke gå med så stor förtjänst i Sverige, emedan utfordringen i anledning av priset på hästkött faller sig dyrare. Klintbergs ursprungliga syfte var emellertid att i Sverige bana väg för den ifrågavarande näringsgrenen, och det är detta han vill sätta i verket.

KAPT. SUNDSTEDT SKALL FLYGA ÖVER ATLANTEN

Den kände svenske flygaren övar nu i New York

Den kände svenske flygaren kapten Hugo Sundstedt, som befinner sig i New York, meddelade i tisdags, att hans samma dags eftermiddag skulle göra en försöksflygning över Newark i ett stort aeroplan, i vilket han under veckans lopp ämnar flyga över Atlanten. Den stora flygmaskinen, som har hytt för fyra passagerare, och väldiga bränslecisterner, är fullständigt ekiperad för en atlantisk flykt.

Maskinen har pontoner, som äro så konstruerade, att S. tror, att han med lätthet kan flyta på upprörd sjö. Dessa pontoner äro ihåliga och skola fyllas med föda och friskt vatten.

Sundstedt, som bl. a. flugit från Stockholm till Paris, tror, att han kan flyga över Atlanten från St. John, N. B., till London på 21 timmar, medförande tre passagerare. Privat kapital står bakom kapten Sundstedt.

PARLAMENTET ÖPPNAS

Konung George öppnade i tisdags det brittiska parlamentet under övliga ceremonier. I trontalet föreslog konungen snabba och bestämda rekonstruktionsåtgärder.

Bolsjevikerna komma till Prinsön

Den ryska sovjetregeringen går in på att möta ententerepresentanter på Prinsön

Erkänner statsskulden

Två representanter från vardera av de fem stormakterna skola underhandla på Prinsön

M. Tchitcherin, den bolsjevikiske utrikesministern i Ryssland, meddelar i ett trådlöst telegram, som i torsdags upptogs i London, att sovjetregeringen är villig att deltaga i konferensen på Prinsön. Telegrammet är daterat den 4 februari och är avsänt från Moskva.

Telegrammet börjar med att refererа till "klagomålen från ententepressen angående internationell revolutionär propaganda" och förklarar, att sovjetregeringen är villig att ingå på en allmän överenskommelse med ententemakterna, om dessa icke inblanda sig i Rysslands inre affärer.

Telegrammet meddelar sedan, att regeringen är hågad att konferera på basis av den not som sänts från fredskonferensen, på Prinsön eller annorstädes med alla ententemakterna eller några av dem särskilt och även med några av de ryska politiska grupperna på anmodan av ententemakterna. Sovjetregeringen förklarar sig även villig att erkänna Rysslands finansiella obligationer till ententen.

När högsta krigsrådet i Paris mottog detta budskap från bolsjevikerna, beslöt det att genast göra arrangemanger för att sända en komité på två representanter från var och en av de fem stormakterna att möta representanter från sovjetregeringen.

Två divisioner bolsjeviktrupper ha blivit förstörda av de sibiriska-trupperna under gen. Gaida vid Kungur, femtio mil sydost om Perm.

JÄRNVÄGSSTREJKEN BILAGD

Järnvägsstrejken i England blev i lördags bilagd. Arbetarna beviljades bl. a. åtta timmars arbetsdag.

LÄMNAR DANMARK.

Ryska bolshevikregeringens representant i Danmark, dr Suertz, lämnade i tisdags f. v. med sin stab Köpenhamn på anmodan av danska regeringen, vilken underrättat honom att hans vistelse i landet icke längre önskades.

PROTESTMÖTEN.

Ett presstelegram från Stockholm omtalar att "Politiken" offentliggjort ett manifest på en halv sida med uppmaning till vänstersocialisterna över hela landet att hålla protestmöten mot Amerikas behandling av I.W.W. och anstränga sig till det yttersta att få amerikanska politiska fångar frigivna.

STOR STREJK I SEATTLE

En jättestrejk utbröt förra veckan i Seattle. Den började med att 30,000 arbetare vid skeppsvarven gingo ut på strejk. 40,000 andra arbetare gingo även ut på sympatistrejk. Hela stadens industrier och livsmedelstillförseln förlamades. Seattle hotades ett tag av hungersnöd. De strejkande öppnade platser, där man kunde få köpa mat för billigt pris. Trupper ha tillkallats för att förebygga oordningar. Borgmästar Ole Hanson har visat sig vara mycket arbetarfientlig.

F. J. DIXON FRAMLÄGGER ARBETARNES REKONSTRUKTIONSPROGRAM

F. J. Dixon, M. P. P. för Centre Winnipeg, tog häromdagen tillfället i akt och framlade under remissdebatten i Manitobas legislatur arbetarpartiets rekonstruktionsprogram i ett tal, som varade två timmar. Detta utmärkta tal avfärdades i dagspressen med några rader, medan andra talares struntprat utförligt refererades. S. C. T. önskar giva sina läsare ett fullständigare referat över mr Dixons tal.

Tal. sade, att varken premiärministern eller oppositionsledaren framlagt något omfattande rekonstruktionsprogram. Han behandlade därefter arbetarpartiets program i detalj.

Om man skulle pålägga en skatt på tio proc. på all egendom i Canada, skulle man erhålla två billioner dollars, vilket skulle vara mer än nog för att betala krigsskulden och finansiera publika arbeten för att giva de återvända soldaterna arbete. Egendomsägare borde i rättvisans namn tvingas att göra uppoffringar för att i någon mån balansera den uppoffring som Canadas män gjort. Män, som gått ut i kriget, prisa sig lyckliga, om de återvända i lika god fysisk kondition, som de gingo. De, som stannade hemma, skulle vara nöjda, om de vore i lika god ekonomisk ställning, som när kriget började. Många hade emellertid gjort nationens behov till ett medel att göra ekonomiska vinster. Dessa skulle tvingas att lämna ifrån sig en del av vinsten.

Mr Dixon föredrog flere tidningsurklipp, vari omtalades, huru vissa firmor förtjänat miljoner på kriget. De stora landkorporationerna äro lika svartsjuka om sina privilegier. Hudson's Bay Co. appellerar till Privy Council mot skatten på dess obrukade land i Saskatchewan.

Finanstidningar tävla med varandra i opposition mot konskription av rikedom, och landspekulatörer opponera sig kraftigt mot beskattning av obrukat land.

Å andra sidan önska de återvända soldaterna och arbetarna veta, varför rikedom och land skulle hållas mera heliga än människoliv.

(Forts. å sid. 4)